

بررسی میزان کارآیی ترکیب‌های مختلف علف‌کشی در کنترل علف‌های هرز پهن برگ مزارع چغندرقند

Study of effectiveness of different combinations of selective herbicides for control of broadleaf weeds in Sugar beet (*Beta vulgaris L.*) fields

حسین نجفی^{۱*}، محمد بازوبندی^۲، ناصر جعفرزاده^۳

چکیده:

به منظور بررسی طیف علف‌کشی، امکان اختلاط و تعیین کارآیی پهن برگ کش‌های انتخابی چغندرقند، آزمایشی در سال ۱۳۸۶ و در سه منطقه تهران (کرج)، خراسان رضوی (مشهد) و ارومیه (میاندوآب) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۲۵ تیمار و ۳ تکرار اجرا شد. در این بررسی ترکیب‌های مختلف علف‌کش‌های کلریدازون، فنمدیفام، دز مدیفام، (دز مدیفام+ فنمدیفام+ اتوفومسیت)، متامیترون، ترای فلوسوolfورون متیل و کلوبیپرالید مورد بررسی قرار گرفتند. فراوانی علف‌های هرز، وزن خشک تولیدی توسط علف‌های هرز، ارزیابی چشمی جهت تعیین میزان کارآیی ترکیب‌های علف‌کشی و عملکرد چغندرقند از جمله صفات مورد بررسی در این آزمایش بودند. نتایج بررسی نشان داد که در اغلب موارد ترکیب علف‌کش‌های ترای فلوسوolfورون متیل+ (دز مدیفام+ فنمدیفام+ اتوفومسیت) بیشترین تاثیر را بر کاهش جمعیت و وزن خشک تولیدی توسط علف‌های هرز داشت. در این بین ترکیب ترای فلوسوolfورون متیل+ دز مدیفام نیز از نتیجه خوبی برخوردار بود. کمترین تاثیر علف‌کشی از تیمارهای کلریدازون+ ترای فلوسوolfورون متیل و کلریدازون+ (دز مدیفام + فنمدیفام+ اتوفومسیت) به دست آمد. این ترکیب‌ها قادر به کنترل مطلوب علف‌های هرز آمارانتوس، سلمه تره و پیچک نبودند.

واژه‌های کلیدی: چغندرقند، علف‌های هرز، پهن برگ کش‌ها، اختلاط.

مقدمه

جمله مهم‌ترین عوامل کاهش عملکرد چغندرقند به شمار می‌آیند. این امر، ضرورت به کار گیری شیوه‌های مناسب جهت افزایش کارآیی علف‌کش-ها را ایجاب می‌کند. یکی از مهم‌ترین راه‌های تحقق این امر، اختلاط علف‌کش‌ها با یکدیگر می‌باشد (Zand *et al.*, ۲۰۰۹).

علف‌های هرز از جمله مهم‌ترین محدودیت‌هایی هستند که به طور مستقیم تولید چغندرقند را تحت تاثیر قرار می‌دهند. هر چند در سال‌های اخیر تعداد زیادی علف‌کش انتخابی برای محصول چغندرقند در کشور به ثبت رسیده است اما با توجه به کارآیی متفاوت این علف‌کش‌ها، همچنان علف‌های هرز از

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۰۹/۱۷

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۷/۲۸

- ۱- عضو هیات علمی موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور
- ۲- عضو هیات علمی بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات خراسان رضوی
- ۳- عضو هیات علمی بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات آذربایجان غربی

*- نویسنده مسئول Email: najafiamir@yahoo.com

(دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) به ترتیب کمترین تاثیر را بر آمارانتوس و علف هفت بند گذاشتند.

در بررسی‌های قنبری بیرگانی و همکاران (Ghanbari Birgani *et al.*, 2005) نیز مشخص شد که کاربرد ترکیب کلریدازون + فنمدیفام بیشترین تاثیر را بر کاهش جمعیت علف‌های هرز داشته است. در گزارش دال و همکاران (Dale *et al.*, 2006) عنوان شده است که کنترل علف‌های هرز سلمه تره و آمارانتوس توسط تیمارهای دزمدیفام + فنمدیفام مشابه با ترکیب (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) است. در این بررسی میزان خسارت ترکیب (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) بر چغندرقند بیشتر از ترکیب دزمدیفام + فنمدیفام بود. موریشیتا و دوناراد (Morishita and Downard, 1995) نیز به این نتیجه رسیدند که اختلاط علف‌کش ترای فلوسولفورون با دزمدیفام و فنمدیفام میزان کارآبی و تاثیر این علف‌کش بر علف‌های هرز آمارانتوس، سلمه تره و تاجریزی را افزایش می‌دهد. این در حالی بود که علف‌های هرز فوق پس از کاربرد ترای فلوسولفورون به تنها ی، به خوبی کنترل نشدند. در این ارتباط ویلسون (Wilson, 1995) نیز به این نتیجه رسید که در مقایسه با کاربرد منفرد کلوپیرالید، ترکیب این علف‌کش با دزمدیفام و فنمدیفام علف‌های هرز آفتابگردان و توق را بهتر کنترل می‌کند. علاوه بر این گزارش شده است که علف‌کش ترای فلوسولفورون قادر به کنترل کلیه علف‌های هرز پهن برگ چغندرقند و به خصوص سلمه تره نمی‌باشد و از این جهت باید این علف-

2007; Moosavi *et al.*, 2005) در صورت سازگار بودن ترکیبات اختلاطی می‌توان از مزایایی چون کاهش مصرف سموم، افزایش طیف کنترل علف‌های هرز، صرفه جویی در هزینه‌های تولید محصول، کارگر و زمان، کاهش تعداد دفعات سمپاشی، کاهش ورود مواد شیمیایی به محیط زیست با استفاده از اثرات همکاهی آن‌ها، کاهش باقیمانده علف‌کش در خاک و محصول زراعی با استفاده از غلاظت پایین و جلوگیری از توسعه مقاومت علف‌های هرز به علف‌کش‌ها بهره جست (Moosavi *et al.*, 2005).

در این ارتباط، طی آزمایشی عبدالهی و غدیری (Abdollahi and Ghadiri, 2004) تاثیر کاربرد انفرادی و مخلوط پهن برگ کش‌ها و باریک برگ - کش‌های چغندرقند را مورد بررسی قرار دادند. بر اساس نتایج این آزمایش و در بین تیمارهای آزمایشی، کمترین زیست توده تولیدی توسط علف‌های هرز و بیشترین عملکرد چغندرقند از مخلوط علف‌کش‌های (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) و دزمدیفام + فنمدیفام + پروپاکوئیزافوپ حاصل شد. در این بررسی کارآبی باریک برگ کش‌ها در اختلاط با علف‌کش پایرازون کاهش یافت.

در این ارتباط خلقانی و عبدالهیان نوqابی (Khalghani and Abdolahian Noghabi, 2006) نیز در بررسی‌های خود به این نتیجه رسیدند که بیشترین تاثیر در کاهش تراکم علف هرز آمارانتوس، سلمه تره، گاو زبان بدل و هفت بند مربوط به ترکیب ترای فلوسولفورون متیل + دزمدیفام بوده است. در این بررسی (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) و ترکیب کلوپیرالید +

مساحت هر کرت آزمایشی ۱۰ متر مربع و شامل ۴ خط کاشت بود. رقم چندرقند رسول و تراکم آن ۸۰ هزار بوته در هکتار در نظر گرفته شد. به منظور ارزیابی بهتر هر تیمار، هر کرت آزمایشی به دو قسمت تقسیم، یک قسمت آن به عنوان شاهد در نظر گرفته شد (عدم کاربرد علف کش) و قسمت دوم تحت تیمار علف کش قرار گرفت.

پس از اعمال تیمارهای آزمایشی، میزان فراوانی و ماده خشک تولیدی توسط علف هرز در ۴ هفته پس از اعمال تیمار، میزان گیاه سوزی ترکیب‌های علف کش بر علف‌های هرز با روش امتیاز دهی چشمی (Zand *et al.*, 2008) و میزان عملکرد چندرقند در تیمارهای مختلف آزمایشی ارزیابی شدند.

به منظور انجام ارزیابی‌های فوق در هر کرت آزمایشی دو کواردرات ثابت ۵۰*۵۰ سانتی متر (۰،۲۵ متر مربع) نصب و شمارش علف‌های هرز در آن‌ها صورت گرفت. این بررسی قبل از اعمال تیمار آزمایشی و ۲ و ۴ هفته پس از اعمال تیمار انجام شد. به منظور تعیین فراوانی و وزن خشک علف‌های هرز، بوتهایی مد نظر قرار گرفتند که ارتفاع آن‌ها بیش از ۱۰ میلی متر بود.

به منظور تعیین وزن خشک علف‌های هرز، اندام‌های هوایی هر گونه در ۴ هفته پس از تیمار علف‌کشی جدا و به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتیگراد خشک شدند. جهت تعیین عملکرد چندرقند تمامی غده‌های چندرقند موجود در دو خط میانی هر کرت و با حذف حاشیه‌ها برداشت و پس از شستشو، توزین شدند.

کش در اختلاط با سایر علف‌کش‌ها مورد استفاده قرار گیرد (Ghadiri *et al.*, 2004).

باید توجه داشت که اختلاط علف‌کش‌ها همیشه در کاهش میزان مصرف سم تاثیر نداشته و در این رابطه علف‌کش‌ها بر روی یکدیگر اثرات افزایشی، هم افزایی و همکاهی دارند (Moosavi *et al.*, 2005). بنابراین، باید در زمان اختلاط علف‌کش‌ها به نوع فرایند حاصل از اختلاط توجه داشت. هدف از اجرای این آزمایش تعیین امکان اختلاط پهن‌برگ‌کش‌های انتخابی چندرقند و ارزیابی میزان کارآیی ترکیب‌های مختلف بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال ۱۳۸۶ و در استان‌های تهران (کرج)، خراسان رضوی (مشهد) و آذربایجان غربی (میاندوآب) به اجرا در آمد. آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۱۳ تیمار علف-کشی و یک شاهد و چین علف‌های هرز (جمعاً ۱۴ کرت آزمایشی در هر تکرار) و سه تکرار اجرا شد. تیمارهای این آزمایش شامل کاربرد منفرد یا ترکیبی پهن‌برگ‌کش‌های انتخابی چندرقند (شامل کلریدازون ۸۰٪، فنمدیفام ۱۵.۷٪، دز مدبفام + اتوفوموزیت ۱۸٪، EC ۷۰٪، WP ۱۵.۷٪، SL ترای فلوسولفوروں متیل ۵۰٪، کلوپیرالید ۳۰٪) بودند. عملیات سمپاشی با استفاده از سمپاش پشتی، نازل شره‌ای و فشار ۲/۵ بار انجام شد. دوز مصرفی و شیوه اجرای هر یک از تیمارها مطابق اطلاعات ارائه شده در جدول ۱ بود.

جدول ۱: تیمارهای مورد مقایسه در آزمایش طیف علف‌کشی پهنه برگ کش‌ها در مزرعه چغندر قند

Table 1: Experimental treatments in sugar beet field.

تیمار Treatment	ترکیب علف‌کش Herbicide combination	مقدار مصرف Dose (kg, lit/ha)	زمان مصرف Application time
h_1	کلریدازون + فنمدیفام Chloridazon + Phenmedipham	۵ کیلوگرم + ۶ لیتر 5 kg+ 6 lit	مرحله ۴ برگی چغندر 4 leave stage
h_2	کلریدازون + ترای فلوسولفورون متیل Chloridazon + Triflusulfuron methyl	۵ کیلوگرم ۳۰+ گرم 5 kg+ 30 gr	مرحله کوتیلدونی تا ۲ برگی چغندر cotyledon to 2 leave stage
h_3	کلریدازون + دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت Chloridazon + (Desmediphaph + Phenmedipham + Ethofumesate)	۵ کیلوگرم ۴+ لیتر 5 kg+ 4 lit	مرحله ۲ تا ۴ برگی چغندر 2-4 leave stage
h_4	کلریدازون + دزمدیفام Chloridazon + Desmediphaph	۵ کیلوگرم ۲ لیتر 5 kg+ 2 lit	مرحله ۲ برگی چغندر 2 leave stage
h_5	متامیترون + فنمدیفام Methamitron + Phenmedipham	۴/۵ لیتر + ۶ لیتر 4.5 lit+ 6 lit	مرحله ۲ برگی چغندر 2 leave stage
h_6	دزمدیفام + ترای فلوسولفورون متیل Desmediphaph + Triflusulfuron methyl	۲ لیتر + ۳۰ گرم 2 lit+ 30 gr	کوتیلدونی و یک هفته بعد cotyledon to 1 week later
h_7	(دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) (Desmediphaph + Phenmedipham + Ethofumesate)	۴ لیتر 4 lit	مرحله ۲ تا ۴ برگی چغندر 2-4 leave stage
h_8	(دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) + ترای فلوسولفورون متیل (Desmediphaph + Phenmedipham + Ethofumesate) + Triflusulfuron methyl	۴ لیتر + ۳۰ گرم 4 lit+ 30 gr	مرحله کوتیلدونی تا ۲ برگی چغندر cotyledon to 2 leave stage
h_9	(دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) + فنمدیفام (Desmediphaph + Phenmedipham + Ethofumesate) + Phenmedipham	۴ لیتر + ۶ لیتر 4 lit+ 6 lit	مرحله ۲ تا ۴ برگی چغندر 2-4 leave stage
h_{10}	دزمدیفام + کلوبیرالد Desmediphaph + Clopyralid	۵ لیتر + ۰/۵ لیتر 5 lit+ 0.5 lit	مرحله ۲ برگی چغندر 2 leave stage
h_{11}	(دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفومسیت) + کلوبیرالد (Desmediphaph + Phenmedipham + Ethofumesate) + Clopyralid	۴ لیتر + ۰/۵ لیتر 4 lit+ 0.5 lit	مرحله ۲ تا ۴ برگی چغندر 2-4 leave stage
h_{12}	متامیترون Methamitron	۴/۵ کیلوگرم 4.5 kg	بعد از کاشت و قبل از جوانه زنی after planting and before germination
h_{13}	متامیترون + دزمدیفام Methamitron + Desmediphaph	۴/۵ کیلوگرم ۵+ لیتر 4.5 kg+ 5 lit	مرحله کاشت تا ۲ برگی چغندر planting to 2 leave stage

اتوفو میست)، (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفو میست) + ترای فلوسولفورون متیل و کاربرد منفرد علف کش متمامیترون در منطقه خراسان بیشترین تاثیر را بر علف‌های هرز آمارانتوس ریشه قرمز، آمارانتوس خوابیده و سلمه تره داشتند (جدول ۳). علاوه بر این، ترکیب علف‌کش‌های کلریدازون + دزمدیفام، متمامیترون + دزمدیفام و متمامیترون + فنمدیفام نیز به خوبی قادر به کنترل علف هرز سلمه تره بودند. در منطقه آذربایجان غربی، بهترین ترکیب برای کنترل آمارانتوس ریشه قرمز (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفو میست) + ترای فلوسولفورون متیل بود. این ترکیب علف‌های هرز سلمه تره و خرفه را نیز بخوبی کنترل کرد. علاوه بر ترکیب فوق، (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفو میست) + فنمدیفام نیز به طور کامل علف‌های هرز سلمه تره و خرفه را از بین برداشتند. این در حالی بود که ترکیب کلریدازون + ترای فلوسولفورون متیل در هر دو منطقه خراسان رضوی و آذربایجان غربی قادر به کنترل علف‌های هرز مورد بررسی نبود.

بررسی میزان تاثیر ترکیب‌های علف‌کشی بر کل وزن خشک تولیدی توسط علف‌های هرز موجود در شرایط آزمایش نیز حاکی از تاثیر بهتر ترکیب (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفو میست) + ترای فلوسولفورون متیل در هر دو منطقه بود. با توجه به عدم کنترل کامل برخی علف‌های هرز توسط علف‌کش ترای فلوسولفورون متیل (مثل علف هرز سلمه تره)، به نظر می‌رسد ترکیب این علف‌کش با (دزمدیفام + فنمدیفام + اتوفو میست) طیف وسیع تری از علف‌های هرز را کنترل کرده و این دو علف-کش مکمل خوبی برای یکدیگر باشند. این نتیجه با نتایج بدست آمده در آزمایش موریشیتا و دوناراد

داده‌های آزمایش با استفاده از روش آنالیز واریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. از آن جا که اثرات متقابل علف کش و گونه علف هرز مورد توجه نبود، اثرات هر علف کش بر علف‌های هرز به صورت جداگانه و همچنین تاثیر آن‌ها بر کل علف‌های هرز مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقایسه میانگین داده‌های آزمایش به روش دانکن انجام شد.

نتایج و بحث

علف‌های هرز موجود در شرایط آزمایش در مناطق مختلف شامل علف‌های هرز سلمه تره (Chenopodium album L.)، آمارانتوس ریشه قرمز (Amaranthus retroflexus L.)، آمارانتوس خوابیده (A. blitoides S. Wats.)، تاجریزی سیاه (Solanum nigrum L.)، کنف (Hibiscus cannabinus L.) و خرفه (Portulaca oleracea L.) علف‌های هرز غالباً موجود در هر منطقه مطابق جدول ۲ بود. با توجه به ترکیب متفاوت علف‌های هرز در مناطق مختلف و همچنین تفاوت فراوانی علف‌های هرز در کرت‌های آزمایشی، تاثیر تیمارهای آزمایش بر علف‌های هرز در هر منطقه به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این بررسی‌ها نیز برای هر منطقه به طور جداگانه ارائه شد.

مقایسه میانگین تیمارهای آزمایش حاکی از تاثیر کمتر ترکیب‌های علف‌کشی بر علف‌های هرز در منطقه خراسان رضوی نسبت به آذربایجان غربی بود (جدول ۳). در بین تیمارهای مورد بررسی، ترکیب علف‌کش‌های کلریدازون + (دزمدیفام + فنمدیفام +

با توجه به غیر یکنواختی موجود در تراکم و ترکیب علف‌های هرز سبز شده در شرایط آزمایش استان تهران، بهترین روش ارزیابی تیمارهای آزمایش در این منطقه، نمره دهی میزان گیاه سوزی ترکیب علف‌های بر روی علف‌های هرز تشخیص داده شد. بر اساس نتایج این ارزیابی، تاثیر تیمارهای آزمایش بر میزان گیاه سوزی ایجاد شده در هر یک از علف‌های هرز نیز تفاوتی معنی دار داشت. در بین تیمارهای آزمایش، ترکیب (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) + ترای فلوسولفورون متیل و علف‌کش متامیترون از جمله علف‌کش‌هایی بودند که بیشترین گیاه سوزی را در علف‌های هرز ایجاد کردند (جدول ۴). تاثیر این دو ترکیب تنها در مورد آمارانتوس خوابیده و کنف صد درصد نبود، در حالی که قادر بودند علف‌های هرز آمارانتوس ریشه قرمز، سلمه تره و تاجریزی سیاه را به طور کامل از بین ببرند. علاوه بر این ترکیب، دز مدیفام + ترای فلوسولفورون متیل، دز مدیفام + کلوپیرالید، (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) + کلوپیرالید و متامیترون + دز مدیفام نیز قادر به سوختگی شدید در برگ‌های علف هرز آمارانتوس ریشه قرمز بودند. در خصوص آمارانتوس خوابیده کاربرد منفرد علف‌کش‌های متامیترون و (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) نیز تفاوت معنی داری با ترکیب (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) + ترای فلوسولفورون متیل نداشتند. علف هرز سلمه تره نیز علاوه بر ترکیب (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) + ترای فلوسولفورون متیل، در اثر کاربرد ترکیب‌های دز مدیفام + کلوپیرالید، (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) + کلوپیرالید و کاربرد منفرد متامیترون نیز به طور قابل قبولی از بین

(Morishita & Downard, 1995) مشابه بود. در این بررسی نیز اختلاط علف‌کش ترای فلوسولفورون با دزمدیفام و فندیفام موجب افزایش میزان کارآبی این علف کش و تاثیر بهتر آن بر علف‌های هرز آمارانتوس و سلمه تره شد. بررسی‌های خلقانی و عبدالهیان نوقابی (Khalghani and Abdolahian Noghabi, 2006) نیز نشان داد که بیشترین تاثیر در کاهش تراکم علف هرز آمارانتوس و سلمه تره مربوط به ترکیب علف کش‌های ترای فلوسولفورون متیل + دز مدیفام بوده است. در این بررسی نیز علف کش (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) و ترکیب کلوپیرالید + (دز مدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) به ترتیب کمترین تاثیر را بر آمارانتوس گذاشتند که این نتایج در این آزمایش نیز مشاهده شد. مشاهدات دال و همکاران (Dale *et al.*, 2006) نیز بیانگر تاثیر مشابه تیمارهای دزمدیفام + فندیفام با ترکیب (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) در کنترل علف-های هرز سلمه تره و آمارانتوس بود. در این بررسی میزان خسارت ترکیب (دمدیفام + فندیفام + اتوفومسیت) بر چندرقند بیشتر از ترکیب دزمدیفام + فندیفام بود. در سایر منابع نیز بر افزایش کارآبی علف‌کش‌ها در حالت اختلاط تاکید شده است، به طوری که عنوان شده است کاربرد علف‌کش دز مدیفام در اختلاط با علف‌کش ترای فلوسولفورون درجه تاثیر آنرا افزایش می‌دهد. در صورتی که مخلوط فوق در دو مرحله (۲ تا ۴ برگی چندرقند و تکرار آن در یک هفته بعد) استفاده شود، علف‌های هرز بهتر کنترل خواهند شد (Najafi, 2009).

شدند. با توجه به ماهیت هورمونی این علف‌کش، کاربرد آن باید با دقت بیشتری صورت پذیرد چرا که، تعیین نوع و مقادیر اجزای تشکیل دهنده مخلوط علف‌کش‌ها که موجبات کنترل علف‌های هرز بدون آسیب رسانی به گیاه زراعی را فراهم می‌آورند، مستلزم رهیافتی نظام مند بوده و مبنی بر شناخت چگونگی نمود علف‌کش‌ها به تنها بی و در مخلوط‌هاست. امروزه سماپاشی همزمان یا پشت سر هم دو یا چند علف‌کش جهت مدیریت علف‌های هرز در بوم نظام‌های زراعی و باعی یک امر عادی است. البته کاربرد همزمان علف‌کش‌ها ممکن است موجب وقوع برهم‌کنش‌های شیمیایی شود. در این ارتباط این امکان نیز وجود دارد که حضور دو علف‌کش در داخل سلول‌های گیاهی موجب وقوع برهم‌کنش‌هایی با ماهیت بیولوژیکی شود. از این رو، مصرف چنین مخلوط‌هایی می‌تواند طیف علف‌های هرز کنترل شده را گسترش‌تر نماید. البته در این شرایط احتمال تغییر خصوصیت انتخابی علف‌کش‌ها نیز وجود دارد (Hill, 1982) و از این جهت مصرف مخلوط علف‌کش‌ها باید با دقت بیشتری صورت پذیرد.

نتیجه‌گیری نهایی

بر اساس مشاهدات این آزمایش می‌توان درجه مطلوبیت هر یک از ترکیب‌های علف‌کشی در مدیریت علف‌های هرز آمارانتوس ریشه قرمز و سلمه تره که جزء مهم‌ترین علف‌های هرز مزارع چغندرقند بوده و در این آزمایش نیز در مناطق مختلف وجود داشتند را به صورت شکل ۱ ارائه نمود.

رفت. تاثیر ترکیب‌های دز مدبیفام + ترای فلوسولفورون متیل، (دز مدبیفام + فنمدبیفام + اتوفومسیت)، (دز مدبیفام + فنمدبیفام + اتوفومسیت) + فنمدبیفام، (دز مدبیفام + فنمدبیفام + اتوفومسیت) + کلوپیرالید و کاربرد منفرد متابیترون نیز در کنترل علف هرز کنف همانند ترکیب (دز مدبیفام + فنمدبیفام + اتوفومسیت) + ترای فلوسولفورون متیل بود. در خصوص تاجریزی سیاه نیز علاوه بر این ترکیب، ترکیب‌های دز مدبیفام + ترای فلوسولفورون متیل، (دز مدبیفام + فنمدبیفام + اتوفومسیت)، (دز مدبیفام + فنمدبیفام + اتوفومسیت) + فنمدبیفام و کاربرد منفرد متابیترون نیز اثرات قابل قبولی داشتند. در بین ترکیب‌های مختلف، کلریدازون + ترای فلوسولفورون متیل از جمله ترکیب‌هایی بودند که کمترین تاثیر را بر علف‌های هرز داشتند (جدول ۴).

نتایج حاصل از ارزیابی‌های چشمی در هر سه منطقه خراسان رضوی، تهران و آذربایجان غربی حاکی از عدم وجود گیاه سوزی ناشی از اعمال تیمارهای آزمایش بر روی برگ‌های چغندرقند بود. این در حالی بود که بر اساس مشاهدات خلقانی و عبدالهیان نوقابی (Khalghani and Noghabi, 2006) ترکیب علف‌کشی کلریدازون + دز مدبیفام و ترای فلوسولفورون متیل + دز مدبیفام مقداری علائم زردی و نکروز در مرحله دو برگی چغندرقند ایجاد می‌کنند. در هر حال، در بین تیمارهای آزمایش، تنها ترکیب‌های علف‌کشی محتوى علف‌کش کلوپیرالید موجب پیچیدگی برگ‌های چغندرقند

جدول ۲: گونه‌های علف‌های هرز موجود در مناطق مختلف و در شرایط آزمایش

Table 2: Dominant weed species in sugar beet fields in Tehran (Karaj), Khorasan Razavi (Mashhad) and Western Azarbajejan (Miandoab) provinces.

تهران Tehran	آذربایجان غربی Western Azarbajejan	خراسان رضوی Khorasan Razavi
<i>Chenopodium album</i>	<i>Chenopodium album</i>	<i>Chenopodium album</i>
<i>Amaranthus retroflexus</i>	<i>Amaranthus retroflexus</i>	<i>Amaranthus retroflexus</i>
<i>A. blitoides</i>	<i>Portulaca oleracea</i>	<i>A. blitoides</i>
<i>Solanum nigrum</i>	-	-
<i>Hibiscus canabinus</i>	-	-

جدول ۳: تاثیر تیمارهای آزمایش بر درصد افت وزن خشک تولیدی توسط علف‌های هرز در خراسان رضوی و آذربایجان غربی

Table 3: The effect of experimental treatments on reduction percentage of weed biomass in Khorasan Razavi and Western Azarbajejan.

کل علف‌های هرز Total weed biomass	آذربایجان غربی				خراسان رضوی				تیمار Treatment
	خرفه <i>P. oleracea</i>	سلمه تره <i>C. album</i>	آمارانتوس ریشه قرمز <i>A. retroflexus</i>	کل علف‌های هرز Total weed biomass	سلمه تره <i>C. album</i>	آمارانتوس حبیله <i>A. blitoides</i>	آمارانتوس ریشه قرمز <i>A. retroflexus</i>		
83.4 ab	90.2 a	90.7 a	90 ab	67.5 b	89.5 ab	58.5 bcd	62.2c	h ₁	کلریدازون + فندیفام
70.9 bc	68.4 b	50.7 e	68.3 d	59.2 b	80 bc	49.5 cde	58.9cd	h ₂	کلریدازون + ترای فلوسولفورون متیل
77.8 abc	91.9 a	83.9 ab	86.5 ab	84.7 a	100 a	70.4 ab	100a	h ₃	کلریدازون + (دز مدیفام + فندیفام + اتوفومیست)
64.9 bc	60 b	69.4 cd	72.2 cd	61.8 b	100 a	33.7 gh	78.4b	h ₄	کلریدازون + دز مدیفام
68.4 bc	64.1 b	60.9 de	80.9bc	66.5 b	88.4 ab	24.2 gh	82.2b	h ₅	متامیترون + فندیفام
80.5 abc	86.6 a	85.7 ab	85.9 ab	43 c	43.3 f	35.4 efgh	59.3 cd	h ₆	دز مدیفام + ترای فلوسولفورون متیل
60.4 c	70.5b	62.2 de	67.6 d	42.7 c	48.9 fe	26.7 gh	54.8 cde	h ₇	(دز مدیفام + فندیفام + اتوفومیست)
95.9 a	91.1 a	93.4 a	94.7 a	78.8 a	83.8 ab	75 a	77.2 b	h ₈	(دز مدیفام + فندیفام + اتوفومیست) + ترای فلوسولفورون متیل
72.4 bc	86.3 a	90.5 a	89.9 ab	42.7 c	62.9 de	39.1 efg	42.1 ef	h ₉	(دز مدیفام + فندیفام + اتوفومیست) + فندیفام
75.5 abc	88.8 a	88.5 ab	87.4 ab	42.1 c	79 bcd	20.4 h	46.9 def	h ₁₀	دز مدیفام + کلورپرالید
66 bc	90.3 a	81.1 ab	83.9 ab	49.1 c	60.1 e	45.4 def	41.3 e	h ₁₁	(دز مدیفام + فندیفام + اتوفومیست) + کلورپرالید
79.7 abc	93.5 a	93.3 a	81 bc	80 a	84.6 ab	74.8 a	83.3 b	h ₁₂	متامیترون
63.2 bc	87.9 a	76.9 bc	87.6 ab	66.9 b	84 ab	63.7 abc	55 cde	h ₁₃	متامیترون + دز مدیفام

در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک برمبنای آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۱ درصد تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارند.

Means within a column followed by the same letter are not significantly different at the 1% level according to Duncan's multiple range test.

جدول ۴: مقایسه میانگین نمره دهی مربوط به میزان گیاه سوزی ناشی از اعمال تیمارهای آزمایش در منطقه تهران

Table 4: Detrimental effect of experimental treatments on weeds in Tehran (visual evaluation of weed injury).

تاجریزی سیاه <i>Solanum nigrum</i>	کنف <i>Hibiscus canabinus</i>	سلمه تره <i>Chenopodium album</i>	آمارانتوس خوابیده <i>Amaranthus blitoides</i>	آمارانتوس ریشه قرمز <i>Amaranthus retroflexus</i>	تیمار Treatment
9 bc	8 c	8 c	6 de	7.5 c	h ₁
6.5 f	4 e	6.5d	5 f	4 e	h ₂
7.5 e	4 e	7 d	4 g	6.5 d	h ₃
8.5 cd	6.5 d	8.5 bc	6 de	8 bc	h ₄
9 bc	9 b	9 b	6.5 cd	8 bc	h ₅
9.1 abc	9.8 a	9 b	8 b	9.8 a	h ₆
9.8 ab	9.8 a	9 b	9 a	8.5 b	h ₇
10 a	9.8 a	10 a	9 a	10 a	h ₈
9.8 ab	9.8 a	9 b	7 c	8 bc	h ₉
8 de	8 c	10 a	5.5 ef	9.5 a	h ₁₀
8.5 cd	9.8 a	9.8 a	7 c	9.5 a	h ₁₁
10 a	9.8 a	10 a	9.5 a	10 a	h ₁₂
9 bc	8 c	8.5 bc	8 b	9.5 a	h ₁₃

*در هر ستون، میانگین‌های دارای حروف مشترک بر مبنای آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۱ درصد تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارند.

Means within a column followed by the same letter are not significantly different at the 1% level according to Duncan's multiple range test.

(Phenmedipham + Desmedipham + Ethofumesate)			(Phenmedipham + Desmedipham + Ethofumesate)		
سلمه تره <i>Chenopodium album</i>			آمارانتوس ریشه قرمز <i>Amaranthus retroflexus</i>		
-	Desmedipham		Desmedipham		-
**	-	Phenmedipham		Phenmedipham	
**	***	**	Chloridazon		***
***	***	-	*	Triflusulfuron methyl	
-	***	***	-	-	methamiton
***	***	-	-	-	Clopyralid

شکل ۱: میزان سازگاری و کارآبی علف‌های انتخابی چندبرقند در کنترل علف‌های هرز آمارانتوس ریشه قرمز (راست) و سلمه تره (چپ). (**: خوب، ***: متوسط، *: ضعیف، -: فاقد داده).

Figure 1: Effectiveness of selective herbicides for control of *Amaranthus retroflexus* (right) and *Chenopodium album* (left) in Sugar beet. (***: Good, **: Normal, *: Weak, -: without data)

فهرست منابع

Reference

- Abdollahi, F. and H. Ghadiri.** 2004. Effect of separate and combined applications of herbicides on weed control and yield of sugar beet. *Weed Tech.* 18, 4: 968-976.
- Dale T.M., K.A. Renner, and A. N. Kravchenko.** 2006. Effect of herbicides on weed control and sugar beet (*Beta vulgaris*) yield and quality. *Weed Tech.* 20, 1:150-156.
- Ghadiri, V., N. Arjomandi and P. Shimi.** 2004. Pests, diseases and weeds of sugar beet and their integrated management. Press of Agricultural Education. (in Persian).
- Ghanbari Birgani, D., M. Shahvardi, M.R. Avrazizadeh and M. Hoseinpour.** 2005. Integrated broadleaf weeds control in Sugar beet. Iranian Research Institute of plant protection. (in Persian).
- Hill, G.D.** 1982, impact of weed science and agricultural chemicals on from productivity in the 1980s. *Weed Sci.* 30:426-429.
- Khalghani, J. and M. Abdolahian Noghabi.** 2006. Investigation the effect of time seedbed preparation in sugar beet on weeds population. Iranian Research Institute of plant protection. (in Persian).
- Moosavi, K., E. Zand and H. Saremi.** 2005. Phisiological effectiveness and application of herbicides. Zanjan University Press. pp. 286. (in Persian).
- Morishita, D. W. and R. W. Downard.** 1995. Weed Control in Sugar Beets with Triflusulfuron as Influenced by Herbicide Combination, Timing, and Rate. *Journal of Sugar Beet Research.* Vol. 32, No. 1, 23-35.
- Najafi, H.** 2009. Recognition and management of weeds in sugar beet fields. Iranian Research Institute of plant protection. pp.125. (in Persian).
- Sheikhi Gorjan, A., H. Najafi, S. Abbasi, M. Rashid and F. Saber.** 2009. Guideline of Iran pesticides. Paytakhat Press. pp.237. (in Persian).
- Wilson, R. G.** 1995. New herbicides for postemergence application in sugar beet (*Beta vulgaris*). *Weed Tech.* 8: 807-811.
- Zand, E., M.A. Baghestani, M. Bitarafan and P. Shimi.** 2007. Registered herbicides in Iran. Mashhad Jahad Press. pp.66. (in Persian).
- Zand, E., K. Moosavi and A. Heidari.** 2008. Herbicides and their application methods. Mashhad Jahad Press. pp.567. (in Persian).